

ГАЛЕРИЈА „ПАВЛЕ БЕЉАНСКИ“ У НОВОМ САДУ ТРАЈНО ЋЕ ОБЕЛЕЖИТИ ДЕЛО ВЕЛИКЕ СЛИКАРКЕ

Надеждин повратак

● Ове године навршава се осам деценија од смрти Надежде Петровић, па ће у октобру, на Тргу галерија, бити откривена помало заборављена скулптура, дело вајара Михајла Томића

СКРОМНО, али ипак достојно Нови Сад ће обележити осам деценија од смрти наше познате сликарке Надежде Петровић. Највећи део терета поднеће запослени у Галерији „Павле Бељански“, који чине велике напоре да се у октобру, на Тргу галерија, открије биста познате уметнице.

Драгана Бошковић, библиотекар и шеф маркетинга ове галерије потврдила је да је реч о помало заборављеној скулптури, заправо о фигурици на далеко чувене сликарке, коју је урадио вајар Михајло Томић. Дода ли се да се ове године навршава и три деценије од смрти великог добротвора Павла Бељанског, јасно је зашто у галерији настоје да прослава буде што разноврснија.

— Још 1970. године расписан је конкурс за скулптуру, односно белег Надежде Петровић. Али, дошла су друга времена, увек није било новца, и све је то чекало до данашњих дана. Сада смо одлучни да ову замисао реализујемо — објашњава Драгана Бошковић. — Позната уметница још како је поштовала ово поднебље и радо и често долазила му у походе. Њена мајка је, о томе се мало зна из Титела, ујак јој је Светозар Милетић, а кум Јаша Томић.

Оно због чега је галерија

У ЗНАК СЕЋАЊА: Надежда Петровић

прихватила под своје скуте познату уметницу је опредељење цењеног дипломате, човска префињених манира, госпођина Павла Бељанског да збирка коју је покљонио Новом Саду започне са њеним радовима. У галеријском простору је 12 њених слика, а изричита жеља Бељанског и данас се поштује: од ње нико не може имати више слика у одајама овог необичног храма ликовне уметности, вајарства, таписерије, богате заоставштине старог дипломате.

— Надежда Петровић је

родоначелник ове збирке и о њој, као и о свакоме чија су дела изложена, имамо богату документацију — наглашава наша саговорница. — Сматрамо да је постављање њене бисте испред галерије најмање што можемо да учинимо за таквог уметника. Уосталом, и Чачак и Београд су јој подигли белеге, једино није Нови Сад, баш као ни једној жени, заслужној за културу и друге области живота.

Биста Надежде Петровић већ се, кажу, припрема у приватној ливници „Станишић“. Усвраћања су да ће све бити спремно до октобра, када је и централна свечаност галерије. За то време, ваљда ће и постојећи Трг галерија постати Трг културе, без страха да ће га неимари и они који све више руше и руже Нови Сад претворити у велико градилиште како би се на том месту (у центру града) отворили кафићи и продавале шљескавице!? Пројектанти најзад треба да схвате да пиљарнице и хамбургерије не могу бити комшије галеријама у којима је већ деценијама непроцењиво уметничко благо.

НА овом новосадском тргу су, иначе, три галерије: спомен-збирка „Павла Бељанског“, галерија Матице српске и „Рајка Мамузића“. Трг чека, поручују запослени у овим институцијама, скулптуре и што више зеленила, а не — булдожера!

М. СТЕФАНОВИЋ

СА ФИЛМСКОГ ФЕСТИВАЛА У ХЕРЦЕГ НОВОМ

Преимущество